

آقای کرزی! آیا صدای ملت رامیشنوید؟؟؟

استاد (صبح)

نویسنده، مؤرخ، ادیب، شاعر و تحلیلگر مسایل ملی و بین المللی

با نی گفتم که برتو بیداد زکیست
بی هیچ زبان ناله و فریاد زچیست
نی گفت زشکر لبی برید ند مرا
بی ناله و فریاد نمیتوانم زیست. (مولانا)

محترم رئیس جمهور! چرا انگشت ملت بطرف تو نشانه گرفته میشود؟، زیرا شما باید درد دل، حرفهای ناگفته، غم و اندوه ملت، مصیبت و مشقت مردم ستمدیده، تاراج و وحشیگری های زورمندان و جنگ سالاران، چور و چپاول ملی، فساد و قانون گریزی، ستمکاری و بی بند و باری زورگویان، قتل و کشتار جنگ افروزان و ناقضین حقوق بشر را مورد بازپرس و بازخواست قرار بدهید. تا زمانیکه از صمیم قلب و بدون تظاهر و ریا، به این جنایت رسیده گی ننمایید و ملت شمارا رها نخواهد کرد و از قضاوت فردای تاریخ نیز در امان نخواهی بود. اکنون صلاحیت با شماست که چه می خواهید انجام بدهید.

تو گریانی بیا با هم بگرییم به زندانی بیا با هم بگرییم
تو هم مانند من در فقر مردم پریشانی بیا با هم بگرییم

قدرت و تجملات

بهلول بیشتر وقتها در قبرستان می نشست. روزی طبق عادت به قبرستان رفته بود و هارون به قصد شکار از آن محل عبور می کرد، چون به بهلول رسید، پرسید: بهلول چه می کنی؟
بهلول جواب داد: به دیدن اشخاصی آمده ام که نه غیبت مردم را می نمایند و نه از من توقعی دارند و نه مرا اذیت و آزار می دهند.

هارون گفت: آیا می توانی از قیامت و صراط و سؤال و جواب آن دنیا، مرا آگاهی دهی؟
بهلول جواب داد: به خادمین خود بگو تا در این محل آتش نمایند و تابه ای بر آن آتش نهند تا سرخ و داغ شود. هارون امر نمود تا آتشی افروختند و تابه بر آن آتش گذاردند تا داغ شد. آنگاه بهلول گفت: ای هارون، من با پای برهنه روی این تابه می ایستم و خودم را معرفی می نمایم و آنچه خورده ام و هرچه پوشیده ام را ذکر می نمایم و سپس تو هم باید پای خود را مانند من برهنه نمائی و خود را معرفی کنی و آنچه خورده و پوشیده ای ذکر نمائی!

هارون قبول کرد. آنگاه بهلول روی تابه داغ بایستاد و فوری گفت: بهلول و خرقة - نان جو و سرکه.
فوری پایین آمد و ابداً پایش نسوخت و چون نوبت به هارون رسید، به محض اینکه خواست خود را معرفی کند نتوانست، پایش سوخته و پایین افتاد. پس بهلول گفت: ای هارون، سؤال و جواب قیامت به همین طریق است، آنهای که درویش بودند و از تجملات دنیایی بهره ندارند آسوده بگذرند و کسانی که پای بند تجملات دنیا باشند، به مشکلات گرفتار آیند.

کیها بیشتر در بی نظمی فعلی و چپاول ملی، مقصر اند؟؟؟

اجاقت ای و طندار سرد بینم دلت پردرد و رنگت زرد بینم

بدست مشت اوباشان اسیری همه را قاتل و نا مرد بینم

سخن گفتن، شعار دادن، محاسبه های دل خوش کننده، گزارشهای مبالغه آمیز، تکیه بر مقامات امروزی دولت، کش دادنهای جنگ، توزیع پول به چهار جاسوس روزگزران، جابجایی اشخاص دو تابعیتی در امور دولرداری، بیگانه بودن از درد- رنج و مصیبت مردم، بردن، بستن و کشتن ملت ستم دیده، بمباردمان بی نتیجه، و افسوس خوردن در این باره که چرا اوضاع امنیتی کشور تا این حد بحرانی شده است چیزی جز تکرار مکررات نخواهد بود، زیرا هر کسی که در افغانستان زندگی می کنند این آتش جهنده و شعله های آن را می بیند و با گوشت و پوست خود آن را احساس می کند. دولت با مدیریت ضعیف، و ندانم کاری های توجیه ناپذیر خود، طالبان نزدیک به مرگ را دوباره زنده کرد و جنازه متلاشی شده تروریزم را از تابوت بیرون کشید و جان تازه ای به این کالبد فساد و تباهی دمید.

امروز صدای طالب و ملا عمر، از حلقوم ناراضیان دولت بلند می شود، قافله عظیم بیکاران و سرخوردگان جامعه کار ستون پنجم طالبان را انجام می دهند. درطول سال های گذشته توجه جدی به بازسازی در مجموع صورت نگرفته و بهبود در وضعیت و شرایط اقتصادی مردم حاصل نشد، بیکاری، نبود اشتغال از مواردی است که می توان افزایش فاصله و شکاف بین دولت و مردم اشاره کرده و از سوی دیگر زمینه ناامنی و افزایش حملات انتحاری را فراهم نموده و به سوی ناامیدی می کشاند. سال گذشته وضعیت امنیتی بسیار نگران کننده و وخیم بود به دلیل اینکه ناامنی از مناطق جنوب به سایر نقاط امن کشانیده شد، وضعیت اقتصادی همچنان نا بسامان و مردم از فقر و بیکاری در وضعیت نامساعدی قرار داشت. کشت و قاچاق مواد مخدر همه ساله افزایش یافته، طبق آمار منتشر شده نود و سه درصد

مواد مخدر جهان را افغانستان تولید می کند. در زمینه های مخابرات و دسترسی مردم به معارف و صحت افزایش داشته و موفقیت نسبی در چنین مواردی (مخابرات، صحت، معارف) در مقایسه با احتیاج و نیازمندیهای مردم بسیار ناچیز است که امید است مسوولین به جای ارایه ارقام بلند و بالای فرضی و ساختگی به رفع مشکلات توجه نموده یا به شکستها، ناکارآمدیها، حیف و میل و مصارف بی مورد بیت المال اعتراف نماید. با ارایه ی چنین گزارشی از سوی وزیران که خودشان را دلسوز و کارآمد در انظار عمومی جلوه می دهند و حسابدهی سمبولیک، راه را به جایی نخواهد برد.

از طرف دیگر متاسفانه فساد در ادارات دولتی، زورگویی جنک سالاران و روزگذاری دولت کشور را با چالش های بی شمار و متعددی از جمله عدم موثریت تلاش ها و فعالیت ها مواجه ساخته و تاکنون دولت نتوانسته این بحران را از پیش روی خود بردارد. عملکرد دولت در این مدت برای ریشه کن شدن فساد در ادارات ناکارآمد و نا کافی بوده است. رئیس جمهور در این مدت برای مبارزه با فساد اداری، اقدام به ایجاد کمیسیون های نمایشی مبارزه با فساد اداری و اصلاحات نمود، اما این کمیسیون به جای این که در راستای کاهش فساد در ادارات کشور موثر باشد، اکنون خود نیز به منبعی بزرگ برای فساد مبدل گشته است.

دفتر ملل متحد (یونیم) در گزارشی های قبلی اعلام کرد بود: علی رغم میلیاردها دالر کمک جامعه جهانی طی سال های گذشته، پنجاه درصد مردم در فقر شدید زندگی می کنند. علی رغم موجودیت نیروهای دولتی و نیروهای خارجی در سال ، شورشیان سرکوب نشدند، خشونت و فعالیت دهشت افکنی افزایش یافت.

در گزارش آمده است شمال و غرب کشور همچنان از ثبات لازم برخوردار نیست، اما مشکلات امنیتی بیشتر به گروه های جنایکار ارتباط دارد و جنوب و شرق افغانستان عمدتاً تحت تاثیر فعالیت شورشیان مخالف دولت قرار دارد. پیشرفت حقوق بشر در سال قبل بسیار محدود بود، هرچند زنان ۲۷ درصد کرسی شورای ملی را به دست آوردند و ۲۶ درصد کارکنان زن هستند، هنوز زنان با چالش عمده ای رو به رو هستند. در گزارش با تاکید بر اینکه در حال حاضر وزارت امور زنان و مقام ولایت بامیان در اختیار زنان می باشد، گفته شد که ۳۸ درصد زنان افغانستان از نظر اقتصاد فعال اند و زنان یک سوم مردان حقوق دریافت می کنند. از خشونت برضد زنان بعنوان یک مشکل یاد و گفته شده که در بیش از ۸۰ درصد دوسیه ها، خشونت علیه زنان مربوط به اعضای خانواده است.

پرابلم بیکاری، به مشکل بدتر از تروریزم تبدیل شده است. هرگاه وضعیت به همین صورت ادامه پیدا کند دیر یا زود قریه ها و حتی برخی از شهرها از نسل جوان کشور تخلیه خواهد شد. . . مهاجرت های

دسته جمعی جوانان بیکار به کشورهای همسایه در واقع سند رسوائی و محکومیت زمامداران فعلی است. و آنهایی که باقی می‌مانند یا به زرع و قاچاق مواد مخدر و انواع جرایم جنایی روی می‌آورند و یا با پیوستن به گروههای شورشی و آشوب طلب، بازار تروریزم را گرم تر خواهند کرد. ما امروز با یکی از بی‌کفایت‌ترین دولت‌ها روبرو هستیم، دولتی که بر خلاف شعارهای دموکراسی و آزادی بیان و انکشاف اقتصادی، خود را در برابر خواست و اراده مردم متعهد نمی‌داند و به حل مشکلات عاجل آنها نمی‌پردازد.

نظام اقتصاد بازار و تجارت آزاد، کشور را به مارکیت بزرگ مال التجاره مصرفی کشورهای دیگر تبدیل کرده و اقتصاد ملی را به حالت احتضار رسانده است. حتی در غیر مردمی‌ترین دولت‌ها نیز اصول منافع ملی و حاکمیت سیاسی به عنوان دو اصل مسلم حکومت داری رعایت می‌گردد درحالیکه اکثر اجراءات و عملکردهای دولت فعلی، با این دو اصل مغایرت دارد و اساساً واژه‌هایی از قبیل منافع ملی، حاکمیت، تروریزم، دموکراسی قابل‌تطبيق در شرایط افغانستان، تا هنوز به روشنی تعریف نشده است. در کشوری که نزدیک به شصت فیصد نفوسش در فقر مطلق زندگی می‌کنند، شعار آزادی بیان و رقص و آواز رسانه‌های صوتی و تصویری، کدام یک از زخم‌ها و جراحات‌های ملی را التیام خواهد بخشید، در کشوری که کارمند دولت برای ادامه زندگی و تامین حداقل معیشت، مجبور است، رشوت بگیرد، و در محاکم از عدالت و انصاف، فقط تصویرترازوی آن باقی مانده و هیچ دوسیه‌ای بدون پول حل و فصل نمی‌شود چگونه می‌توان باور کرد که مردم در شکنجه و عذاب نباشند. بلی! در نزدیک به یک دهه تطبیق صلح و دموکراسی آمریکایی در افغانستان، اکنون افغانان نه از امنیت جانی، نه امنیت مالی و نه امنیت قضایی برخوردار هستند.

به همین دلیل نه تنها سرمایه‌گذاران خارجی بلکه مردم کشور نیز از دولت ناامید شده‌اند و به این باور رسیده‌اند که اصلاح امور مملکت در چارچوب نظام فعلی تقریباً غیر ممکن است.

چاره دیگری باید اندیشیده شود، سیستم عمومی دولت از کرسی تا وزیران، والیان و مسولین نظامی هم از وزارت دفاع، داخله و امنیت ملی به يك خانه تکانی عمیق نیاز دارد. قوانین باید بازنگری شود و نظام اقتصاد بازار به يك نظام اقتصادی مختلط تبدیل گردد. حضور نیروهای خارجی در کشور، باید توسط پارلمان، قانونمند شود. از حرکت سریع جامعه بسوی نظام طبقاتی که محصول سیاست های دیکته شده توسط خارجی هاست، به سرعت جلوگیری بعمل آمده و پروژه های انکشافی و زیر بنائی پس از يك وقفه طولانی و غیر موجه بار دیگر روی دست گرفته شود.

حل مشکل مواد مخدر، و استقرار نظم و امنیت، به تدابیر عاقلانه تری نیاز دارد، رشد فقر و بیکاری، با هر قیمت ممکن و با روی دست گرفتن يك پلان انکشاف ملی، قاطعانه کنترل و مهار شود، در غیر اینصورت یگانه راه برای هیات حاکمه کابل استعفای آبرومندانه است. همه کسانی که با فرهنگ و جامعه ما آشنا بودند از همان آغاز پیش بینی می کردند که کرسی نمی تواند به طور کامل بر سراسر کشور حکومت کند. تلاش های آمریکا هم برای تحکیم جایگاه کرسی با شکست رو به رو شد. اکنون در افغانستان مشکل جدی مشروعیت قدرت دولت وجود دارد.

فوری ترین نیاز کنونی در افغانستان ضرورت برقراری گفت و گو میان افغان ها است. این ابتکار عمل باید تحت نظارت سازمان ملل صورت گیرد. پیش بینی وقایع پیش رو واقعاً دشوار است. حتی با اضافه شدن نیروی دیگر ناتو به افغانستان، معلوم نیست طالبان واقعاً شکست میخورد یا خیر؟

رئیس جمهور در سال های گذشته دوران بسیار سخت و دشواری را پشت سر گذاشت. او با سختی های فراوان داخلی و خارجی، انواع حملات تروریستی نسبت به خود و مردم کشور، مطالبات بیش از توان و امکانات موجود در کشور از جانب مردم، بیکاری، مواد مخدر، تروریسم داخلی، تقابل مردم با نیروهای ایساف و ناتو، سهم خواهی های معقول و غیر معقول تنظیم های جهادی و دهها مورد دیگر روبه رو بود و

همین امر موجب کاهش اقبال مردم نسبت به او شده است. هر چند موضع‌گیری‌های اخیر وی در مواجهه با اعتراضات مردم در حملات نیروهای ائتلاف و کشته شدن غیرنظامیان قدری به بازسازی چهره وی کمک کرد. اما بخشی از تبلیغات بر ضد وی از جانب کشورهای است که در افغانستان حضور نظامی دارند و ناکامی‌های سال‌های اخیر خود به ضعف کاری کرزی مرتبط می‌دانند.

تجربه دخالت امریکا در افغانستان اگرچه منجر به ساقط کردن حکومت سیاه، مرتجع و بدوی طالبان شد اما امروز افغانها بشدت از عدم بازسازی اقتصادی کشور و رشد نا امنی، مایوس و ناراضی و از کشتارهای هوایی غیر نظامیان توسط ناتو خشمگین هستند. کرزی در کشوری که اختیارات امنیتی آن در کنترل ناتو بوده و دولت در کابل اصولاً توان و امکانات و اختیارات کافی و متناسب با مسوولیتش برای برقرار کردن امنیت نداشته است، و حتی جز اعتراض و شکوه و شکایت به حملات امریکا، ابزاری برای متوقف کردن این حملات ندارد، چگونه میتواند مسوول بی ثباتی‌ها باشد؟

دولت کرزی که بودجه محدود چند صد میلیون دالری و حداکثر چند میلیارد دالری دارد و کمک‌های بین المللی نیز به جای تحویل به دولت وی توسط نهاد های بین المللی و عمدتاً برای حقوق و دستمزد کارکنان خود این نهاد ها صرف می شود، دولت چگونه می تواند اقتصاد افغانستان را بازسازی کند؟ فساد اداری و دخالت دولتمردان در قاچاق مواد مخدر نیز در کشور مختص و محدود به کرزی و دولت وی نبوده و نخواهد بود و اگر قرار است مواد مخدر دلیل متهم کردن کرزی شود، چرا کسی سوال نمی کند که تولید مواد مخدر چرهم در موجودیت امریکا سال به سال افزایش یافته و به فراتر از ۸ میلیون کیلو رسیده است و هم چرایی بیشترین تولید تریاک و هرویین در هلمند یعنی قلب مواد مخدرکشور صورت می گیرد که بیشترین تمرکز نیروهای انگلیس و ناتو در آنجا است؟

اخیراً روزنامه آمریکایی نیویارک تایمز نوشته است که رئیس دفتر کرزی، رئیس جمهوری افغانستان، از ایران پول دریافت می کند. این روزنامه نوشت که عمر داوودزی، دستیار ارشد کرزی از فدا حسین مالکی، سفیر ایران در کابل به طور مستقیم پول گرفته است. داوودزی این پول را در داخل هواپیمای حامل کرزی در جریان سفری به ایران در ماه آگست سال گذشته میلادی گرفته است. نویسنده گزارش افزوده است که این پول اسکناس های یورو، پول واحد اروپا بوده که در میان چندین پاکت به صورت یک بسته پلاستیکی به داوودزی داده شد. نیویارک تایمز افزوده که یک مقام دیگر افغان تایید کرده است که رئیس دفتر کرزی یک بکس بزرگ پر از پول را به خانه خود برده است. . . این روزنامه از منابع مختلف نوشته که این پول بخشی از پولهای ایران است که به صورت سری و مداوم برای خریدن صداقت و وفاداری داوودزی و تامین منافع ایران در کاخ ریاست جمهوری به کار می رود. نیویارک

تایمز افزوده که عمر داوودزی و حامد کرزی بخشی از این پول ها را به شماری از اعضای مجلس، رهبران قومی و حتی فرماندهان طالبان می دهند. این روزنامه نوشته که ایران تلاش دارد در روابط دولت افغانستان و آمریکا و سازمان ناتو درز ایجاد کند. یک مقام غربی به نیویورک تایمز گفته که ایران این پولها را به گونه "رشوه" به رئیس جمهوری می دهد و وظیفه داوودزی این است که منافع ایران را در کاخ ریاست جمهوری افغانستان حفظ کند.

رئیس جمهوری تائید کرده است که رئیس دفتر او، از نماینده ایران پول نقد دریافت کرده، اما تاکید کرده که این پول، به طور رسمی و از مجرای قانونی داده می شود. کرزی در جواب به یکی از ژورنالیستها گفت: در کشورهایی مثل افغانستان، در کشورهای فقیر، وطن دوستی قیمت دارد. . . این قیمت را هر روز می پردازیم. او از داوودزی که با اتهامات روزنامه نیویارک تایمز روبرو شده، به شدت دفاع کرد و گفت که وطن دوستی رئیس دفتر او، باعث شده تا نیویارک تایمز او را هدف قرار دهد. رئیس جمهور گفت که ظرف نو سال اخیر، کشورهای متعددی به افغانستان پول نقد کمک کرده اند که جمهوری اسلامی ایران نیز از این جمع مستثنا نیست. ایران، سالی یک بار یا دو بار، گاهی پنج صد هزار، گاهی ششصد هزار یورو کمک می کند. این کمک، رسمی است و داوودزی، به امر من این پول را می گیرد. براساس اسناد فاش شده سایت ویکی لیکس، مشخص شد که رئیس جمهور افغانستان دستور آزادی جنایتکاران خطرناک و قاچاقچیان مواد مخدر که تحت حبس نیروهای تحت امر آمریکا بودند را صادر کرده بود. براساس این اطلاعات، مقامات آمریکایی اعلام کرده اند که آنها بارها رئیس جمهور ولوی سارنوال را به دلیل دستور آزادی این زندانیان طی یک مقطع زمانی سه ساله، مورد سرزنش قرار دادند. براساس اطلاعات منتشر شده و اظهار نظرهای معاون سفیر آمریکا، دراگست دوهزارونومیلادی این موضوع مطرح شد که هردوی آنها دستور آزادی این زندانیان را پیش از محاکمه صادر کردند و اجازه دادند که این افراد خطرناک بدون حتی حضور در یک محاکم داخلی، آزاد شوند و بار دیگر فعالیت های غیرقانونی شان را از سر بگیرند. به رغم شکایات و اظهار نگرانی ما به دولت افغانستان، آزادی این افراد ادامه داشت. در این اسناد عنوان شد که حامد کرزی پنج پولیس مرزی این کشور را در اپریل دوهزارونومیلادی که یکصدویست و چهار کیلوگرام هروئین در موتر خود حمل می کردند و به شانزده تا هجده سال زندان محکوم شده بودند، بخشید. در این اسناد همچنین عنوان شد که کرزی شخصا در دوسیه های مربوط به مواد مخدر از جمله دوسیه پسر یک ثروتمند و یکی از حامیانش دخالت کرده است.

ریس جمهور متاسفانه باز دوبند های مقطعی همیشه منافع ملی را زیر پا میگذارد و با عملکردهای کوتاه بینانه وزودگذر هم ملت و هم خارجی هارا ناراحت و عصبانی ساخته است. تعداد که به ریس جمهور متکی اند در همه امور دست باز داشته وبدون کوچکترین هراسی به قانون شکنی، حیف ومیل دارایی عامه، تجارت بی درد سری مواد مخدر و جمع آوری ثروت مشغول اند.

در جریان انتخابات ریاست جمهوری چپاولگران میلیونها افغانی را به مصرف رساندند و کسی نیز حق سوال را نداشت که بپرسد که شما این همه پول را از کجا بدست آورده اید؟

کمیسیون انتخابات در هر پانزده روز از مصارف مالی نامزدهای انتخابات را منتشر مینمود و اینهم پانزده روز اول.

عبدالله در صدر فهرست نامزدهای انتخابات از نظر مصرف پول قرار داشته و حدودی صد میلیون افغانی در پانزده روز نخست به مصرف رسانید.

حامد کرزی با مصرف بیش از هشتاد و پنج میلیون افغانی در ظرف پانزده روز، در ردیف دوم.

سید جلال کریم، با مصرف سی و هفت میلیون افغانی، سوم.

میرویس یاسینی، با مصرف بیش از بیست و شش میلیون افغانی، چهارم.

هدایت امین ارسلا، با مصرف بیش از یازده میلیون افغانی، پنجم.

فروزان فنا، یکی از دو نامزد زن در انتخابات در پانزده روز - بیش از نومیلیون افغانی، ششم.

اشرف غنی احمدزی از دیگر نامزدهای انتخابات با مصرف نزدیک به هفت میلیون افغانی، هفتم.

در زمان حکومت ملک الطوایفی که کابل شاهد جنگ های تنظیمی بود، مارشال فهیم وزیر امنیت ربانی بود و نیز سمت معاونت نظامی احمد شاه مسعود را به عهده داشت و قوماندان عمومی جبهات کابل و بصورت مستقیم در ویرانی شهر و قتل و کشتار بی گناهان سهیم بود.

نشریه فارن پالیسی در یکی از شماره اخیر خود مطلبی دارد تحت عنوان برنده اصلی در انتخابات افغانستان کیست؟ می نویسد: برنده واقعی در انتخابات افغانستان نه کرزی و نه رقیب اساسی وی عبدالله خواهد بود، بلکه برنده اصلی مارشال فهیم می باشد که کرزی او را به حیث شریک انتخاباتی خود تعیین کرده است. به نوشته نشریه هر کس که به قدرت برسد مهم نیست، زیرا در صحنه نظامی افغانستان نقش مارشال فهیم واضح خواهد بود. نشریه سوال می کند پس بازنده اساسی در این انتخابات کی خواهد بود؟ به نوشته نشریه با در نظر داشت این مطلب که امور افغانستان دوباره بدست جنگ سالاران مانند مارشال فهیم و همتایان او می رسد، بازنده اولی مردم افغانستان و بعداً ایالات متحده خواهد بود که برنامهء طویل مدت را برای تقویه و تجهیز اردوی ملی افغانستان طرح کرده است.

نشریه دربارهء تاریخچهء فعالیت های مارشال فهیم در حکومت های مختلف در دوره همکاری اش با احمد شاه مسعود و حکومت برهان الدین ربانی و پس از آن تشریحات داده و می نویسد که مارشال فهیم با روسیه دوستی نزدیک داشت و دارد. وی می تواند در بازی سیاسی شطرنج افغانستان از هر کنار یک نقش را بازی کند. به نوشته نشریه هر جنگ سالار برای خود یک طرح دارد و طبق آن عمل می کند.

قبل از سقوط طالبان وقتی که امریکا می خواست با فهیم اتحاد کند، باید برای بعضی سوال ها جواب پیدا می کرد، یکی از این سوال ها در مورد قتل احمد شاه مسعود است. به نوشته نشریه فارن پالیسی نقش و رفتار فهیم در این حادثه و مسایل ما بعد آن قابل سوال است، اما مقامات اداره رییس جمهور بوش از جمله سی آی ای در مورد آن تجاهل کرده اند. به نوشته نشریه حالا هم هیچ ضمانت وجود ندارد که اردوی وفادار به اشخاصی مانند فهیم با صداقت علیه القاعده و طالبان عمل خواهد کرد.

وقتی کرزی، فهیم را به عنوان معاونش اعلام داشت رادیو آزادی به نقل از خبرگزاری فرانسه در ۵ می ۲۰۰۹ از قول دیپلمات های غربی در کابل گفت، فهیم در جنگ های سه دهه اخیر افغانستان در یک سلسله فعالیت های جنایی از جمله اختطاف اشخاص به منظور به دست آوردن پول و انواع تخطی های حقوق بشر متهم می باشد. به عقیده کای ایدی نماینده خاص ملل متحد در افغانستان رییس جمهور کرزی با انتخاب فهیم اعتبارش را در جوامع بین المللی و افغانستان از دست خواهد داد. . . کای ایدی در چندین ملاقات که با کرزی داشت از او خواهش نمود تا فهیم را به حیث معاون رییس جمهور انتخاب نکند. بعد از آن که کرزی نامزدی اش را اعلام نمود، کای ایدی بیان داشت که او حقیقتاً از این انتخاب کرزی متاثر است و عکس العمل های بین المللی در برابر این انتخاب کرزی خیلی جدی خواهد بود و نگرانی کای ایدی

در حلقه‌های دیپلمات‌های غربی در کابل از حمایت گسترده‌ای برخوردار شد. سازمان ملل متحد آرزو داشت که جنگسالاران صحنه را برای نیروهای جوان و مدرن ترک خواهند گفت.

دیپلمات‌های بین‌المللی به خبرنگاران اظهار داشتند که فهمیم و افرادش همه جز گروه‌های نیرومند جنایی می‌باشند که در اختطاف‌های اتباع خارجی در کابل، تاراج بانک‌ها، حمل و نقل سلاح و مواد مخدر دست دارند. فهمیم در ۲۰۰۲ میلادی دستور قتل داکتر عبدالرحمن وزیر هوانوردی را صادر نموده و در قتل صدها تن از گروه رقیب در میدان هوایی کابل که در اوایل سال‌های ۹۰ به وقوع پیوست، دست داشته است. رویترز نوشت، براد ادمز مدیر بخش آسیایی سازمان نظارت بر حقوق بشر گفت- کرسی با این انتخابش به افغانستان اهانت کرده است. فهمیم یکی از بدنامترین جنگسالاران به شمار می‌رود که دست‌هایش به خون تعداد زیاد افغان‌ها در جریان جنگ داخلی آلوده می‌باشد.

ویکی لیکس اخیراً افشانموده، که احمدضیا مسعود معاون پیشین رئیس جمهور کرسی، هنگام سفرش به دوی ۵۲ میلیون دالر را که در یک بکس جاسازی نموده بود، با خود انتقال داده بود. طبق معلومات منبع، این پول از طرف نیروهای خاص اداره مبارزه علیه مواد مخدر امارات متحده عربی کشف و بدست آمده بود. اما این پول در نتیجه مداخله سفارت امریکا دوباره به مسعود سپرده شد. همچنان در معلومات منتشر شده آمده است، که در سال گذشته و اوایل سال جاری، مقامات امریکایی در ولایت کندهار با احمد ولی کرسی برادر رئیس جمهور کرسی دو بار ملاقات نموده اند. طبق معلومات منبع در جریان این ملاقات هر دو جناح از رایه معلومات کامل به یکدیگر خود داری مینمودند؛ اما کرسی نگران به نظر میرسید، و تشویش به این داشت، که نیروهای خارجی مدت زیادی در ولایت کندهار باقی بمانند.

در معلومات تازه گفته شده است، امریکا میخواهد تا با ولی کرسی روابط داشته باشد، زیرا وی رئیس شورای ولایتی و متنفذ قومی است، اما امریکایی‌ها اندک محتاط اند، زیرا به نظر آنها ولی کرسی متهم به فساد اداری بوده و در قاچاق مواد مخدر نیز دست دارد. در راپور ویکی لیکس آمده است که در ماه فبروری سال روان، بعد از دیدار جانبین در یک سند بین هر دو جناح، سخن فریب صورت گرفته شده است. در راپور های منتشره، از قول مقامات امریکایی نگاشته شده است: (طوری به نظر می آید که رئیس جمهور کرسی این را نمی داند، که ما بر حرکات و سکنات نامبرده تاچه حد مطلع و نظر عمیق بر آن داریم.)

همچنان گروه بین المللی بحران با انتشار گزارشی هشدار داد که پایان ماموریت نیروهای بین المللی در افغانستان در سال دوهزار و چهارده میلادی، منجر به سقوط دولت افغانستان خواهد شد. این گزارش، تصمیم اخیر سازمان پیمان نظامی آتلانتیک شمالی (ناتو) مبنی برواگذاری مسئولیت کامل امنیتی به نیروهای داخلی تا سال دوهزار و چهارده میلادی را بررسی کرده است. این تصمیم در راستای استراتژی خروج از افغانستان و براساس توافق ناتو با دولت این کشور در روز بیست نوامبر در پایان اجلاس سران ناتو در لیسبون، پایتخت پرتغال اعلام شد.

گروه بین المللی بحران در گزارش خود نوشته است، طالبان در حال حاضر نسبت به هر زمانی دیگر فعال تر شده و تعیین مهلت برای خروج نیروهای بین المللی از افغانستان، کمکی به بهبود وضعیت نمی کند. شواهد کمی در دست است مبنی بر این که عملیات نیروهای ائتلاف، از شدت مقاومت شورشیان کاسته باشد. در این گزارش یادآور شده که طالبان نسبت به هر زمانی دیگر فعال تر شده اند و هم اکنون از مخفیگاه های امن در پاکستان استفاده می کنند و در آنجا حمایت می شوند. این گزارش همچنین مدعی شده است که دولت حامد کرزی رییس جمهوری افغانستان بدون حمایت خارجی سقوط خواهد کرد و طالبان بخش اعظم کشور را به دست خواهند گرفت. خروج نیروهای خارجی از افغانستان موجب بروز جنگ های داخلی در کشور خواهد شد. راهبرد ائتلاف بین المللی برای شکست طالبان، جلب حمایت مردمی در میان غیر نظامیان، رو آوردن شورشیان ناراضی به نظام و تقویت نیروهای امنیتی افغان ناکام شده است.

این در حالی ست که بیشتر از صد و چهل هزار سرباز خارجی به رهبری ناتو در افغانستان به ویژه در بخش های جنوبی و شمالی این کشور، در برابر شورشیان مبارزه می کنند. گروه بین المللی بحران همچنین در گزارش خود شیوه برخورد آمریکا با دولت حامد کرزی را مورد انتقاد قرار داده و نوشته که انتقاد و خصمگین کردن کرزی، او را از متحدان غربی اش دور برای ماندن در قدرت متکی به گروه های

مختلف کرده است. این گروه تاکید کرده که غرب در عوض این سیاست، باید تلاش های بیشتری را برای تقویت نظام قضایی، اردو و پولیس افغانستان بکار گیرد.

بر اساس اسناد جدید فاش شده توسط وبسایت ویکی لیکس، مشخص شده است که مقامات امریکایی معتقدند برادر قدرتمند حامد کرزی، یک اشراف زاده ی فاسد در امور مواد مخدر است. پیش از این نیز احمدولی کرزی، برادر جوان تر رییس جمهور کرزی، که به عنوان رییس شورای ولایتی قندهار فعالیت می کند، با اتهام های مختلفی از جمله ارتباط با قاچاق مواد مخدر روبه رو بود. بر اساس یکی از این اسناد که به دنبال دیدار برادر کرزی با فرانک رویگرو، یک نماینده امریکایی در ماه سپتمبر دو هزار و نومیلادی منتشر شد، آمده است: در حالی که ما باید با احمدولی کرزی به عنوان رییس شورای ولایتی قندهار همکاری کنیم، به نظر می رسد که وی فردی فاسد و فعال در امور قاچاق مواد مخدر است. همچنین در این اسناد این موضوع عنوان شد که حامد کرزی فردی شکاک است.

روزنامه وال استریت ژورنال به نقل از یک سخنگوی سارنوالی نیویارک نوشته است که آنها مدارک کافی در اختیار دارند که نشان می دهد محمود کرزی از پرداخت مالیات طفره رفته است.

این روزنامه نوشته است که محمود کرزی همین اکنون دوازده میلیون دالر سرمایه دارد، در حالی که او در سال دو هزار و یک میلادی در استورانی در همین شهر مشغول کار بود. کرزی بیست در صد از دارایی اش را هم در برنامه ساخت و ساز خانه در دشتی در حومه شهر قندهار به کار انداخته است. وال استریت ژورنال عکسهایی را هم از این پروژه خانه سازی در قندهار به نمایش گذاشته است. نکته جالبی که در این عکسها جلب توجه می کند، این است که پولیس افغانستان با اونیفورم رسمی امنیت کارگران این پروژه را که یک پروژه شخصی و متعلق به یک شرکت خصوصی است، به عهده دارد. این پروژه خانه سازی که محمود کرزی پنجاه درصد در آن سهم دارد کارش با یک قرضه سه و نیم میلیون دالری شروع شد. محمود کرزی در حال حاضر چهارخانه در آمریکا دارد و بخشی از اوقاتش را نیز در خانه هایی که در دبی و کابل اجاره کرده می گذراند.

محمود کرزی برادر بزرگتر حامد کرزی رئیس جمهوری افغانستان است. او سالهای قبل و پیش از سقوط طالبان در آمریکا بود و تابعیت امریکایی دارد. بعد از سقوط طالبان به افغانستان بازگشت و سرگرم کار در عرصه های اقتصادی شد. یکی از مهم ترین برنامه های اقتصادی محمود کرزی سرمایه گذاری و احیای کارخانه تولید سمنت پلخمری در شمال افغانستان است. محمود کرزی تا کنون ظاهراً از سیاست افغانستان و حاشیه های آن به دور و سرگرم کارهای تجارتي و اقتصادی بوده است.

بعد از روی کار آمدن حکومت موقت و انتقالی و سرانجام دولت اسلامی در کشور، گل آقا شیرزی والی قندهار، از زمره قدرتمندترین افراد دولت جدید محسوب شده و نزدیکترین فرد به نیروهای آمریکایی نیز می باشد. خوش خدمتی گل آقا شیرزی در مقاطع مختلف به آمریکایی ها نشان داده است که این فرد از جمله افراد نادری است که از قدرت و نفوذ خود در منطقه به نفع فقط آمریکا استفاده می کند. گل آقا شیرزی نقش اساسی را در کنفرانس بن و تشکیل دولت انتقالی، لویه جرگه و حتی عزل و نصب افراد بر عهده داشته است. از طرف دیگر وی افراد مختلف و بی بندوبار را از گوشه جمع آوری و در قندهار و جلال آباد تحت نفوذ خود گرفته در مواقع لزوم از آنها استفاده می کند.

شیرزی از پشتون های با نفوذ و قدرتمندی است که در تضعیف احزاب و قدرت های مسلح متفرق، گام های در روند حاکمیت کرزی بر عهده داشته است. گل آقا شیرزی در گذشته بارها اسماعیل خان والی قبلی هرات را به همکاری با نیروهای ایرانی متهم کرده است. حتی در مواقعی این اتهام از نوع همکاری های تسلیحاتی و اطلاعاتی بر علیه دولت بحساب آمده فشارهای مختلف و متفاوتی بر والی قبلی هرات از این ناحیه وارد آمده است. گل آقا شیرزی شاید تنها فردی باشد که بعد از نماینده ویژه آمریکا ایران رابه کرات، متهم به دخالت مستقیم در امور داخلی افغانستان کرده است. همین فرد با همین افکار بدون هیچ مقدمه ای یکبار از ایران سر در آورده پشت درهای بسته به معامله با ایران نشست.

این معاملات هر چند به ظاهر در راستای فعال کردن بازارهای مرزی زابل ایران با نیمروز بود اما حکایت از يك تبانی پشت پرده بر علیه اسماعیل خان داشت. این تبانی همچون گذشته هیچ منفعتی دائمی و درازمدت را برای ایران به ارمغان نخواهد آورد بل باعث از دست رفتن برخی نقاط قوت ایران به عنوان همسایه های دارای مرزی طولانی با افغانستان در درازمدت خواهد شد. این واقعیت را نمی توان از

نظردورداشت که فردی با اندیشه قوی حمایت از آمریکا یکباره به جمله دشمنان آمریکا در منطقه پیوسته
منافع آنها را بر حضور قدرتمند آمریکا ترجیح دهد.

در این میان سیاستمداران ناپخته ایرانی فکرمی کنند توانسته اند یکی از دشمنان قسم خورده خود را
در منطقه را به يك دوست دایمی مبدل ساخته از وی به عنوان حافظ منافع خود در افغانستان استفاده کنند،
که هدایت کالاهای ترانزیتی تجار افغانستان از سمت مرزدوغارون در زابل توسط دولت ایران، نشانه
روشن این ساده اندیشی است. زیرا بعد از آنکه گل آقا شیرزی نتوانست در قسمت ورود اجناس به
افغانستان از میزان حسابهای گمرکی هرات برای دریافت مالیات گمرکی در قندهار بکاهد، از ایران به
عنوان وسیله ای ساده و راحت برای رسیدن به مقصود سود جسته اجناس ترانزیتی را به سمت مرز
زابل هدایت کرد. تا بدین وسیله هم اسماعیل خان را از لحاظ درآمد گمرکی تضعیف سازد و هم به دیگران
بگوید که چگونه وبه چه راحتی میانه اسماعیل خان با ایران را تضعیف ساخته نگاه سیاستمداران ایرانی
را به سمت خود معطوف کرده است.

گل آقا شیرزی، کسی که به گفته ی خودش کرزی به او بولدز خطاب می کند، یکی از بزرگترین
قاچاقچیان مواد مخدر دنیا است که علاوه بر آن در همراهی با سایر عوامل بنیاد گرا در جنوب و شرق
افغانستان در سرکوب روشنفکران و آزادی بیان نقش اساسی داشته است و دارد. طبق گزارش یک
روزنامه کانادایی، شیرزی زمانی که والی قندهار بود، هفته ای یک میلیون دالر آمریکایی از راه قاچاق
مواد مخدر و دزدی از عواید گمرکی نصیب می شود. گل آقا شیرزی، پس از بدست گرفتن ولایت
ننگرهار، مانند دوران ولایت قندهار، همچنان در قاچاق مواد مخدر و دزدی از عواید گمرکی دست دارد.
دولت چند ساله حامد کرزی، دولت سرشار از فایده برای جنایتکاران، قاچاقچیان مواد مخدر و
چپاولگران دارایی های همگانی بوده و هست. حامد کرزی بارها با انجام تحقیقات درباره رفتار
غیرقانونی گروپ نزدیک خود مانند شیرزی مخالف کرده و مانع شده است.

اقتباس از نوشته های قبلی ام در نشریه های درون و بیرون مرزی.

www.esalat.org